

ПСИХОЛОГІЯ ОБДАРОВАНОСТІ

Обдаровані люди є чи не найголовнішим ресурсом розвитку суспільства, при правильному підході — невичерпним. Тому психологія обдарованості посідає важливе місце у психологічній науці протягом всієї історії її існування.

Феномен “обдарованість”

Феномен «обдарованість» є трансдисциплінарним поняттям, яке має різні трактування, тому потрібно його комплексно вивчати на різних наукових рівнях (фізіологічному, генетичному, психологічному, педагогічному тощо).

На психофізіологічному рівні вивчення обдарованості дає змогу визначати природні передумови, які є складовими структури здібностей (наприклад, обдарованим дітям притаманна висока біохімічна й електрична активність мозку, значно виражений енергетичний рівень тощо).

Психологічний рівень дає змогу вивчати обдарованість за особливостями пізнавальних психічних процесів – сприймання, уваги, пам'яті, мислення, мовлення, та властивостей темпераменту і характеру (зокрема, для цих дітей характерні: високий рівень концентрації уваги та здатності до абстрагування, креативне мислення, інтуїція, наполегливість тощо).

Соціально-психологічний рівень передбачає виявлення успіхів діяльності дитини протягом тривалого періоду, вивчення міжособистісних стосунків, стилю діяльності (такі діти вирізняються високим рівнем розвитку почуття справедливості, особистісною системою цінностей, неможливістю чітко розмежувати реальність і фантазію, пошуково-дослідним стилем діяльності, чутливістю до невербальних проявів почуттів, егоцентризмом тощо).

Педагогічний рівень дослідження передбачає розробку концептуальних моделей розвитку обдарованості, створення освітніх програм, відбір ефективних засобів, форм і методів для розвитку здібностей

Завдання курсу

психологія обдарованості

